

Telegraful Român

Organ național-bisericesc — Intemeiat în 1853 de Mitropolitul Andreiu Șaguna
APARE SAPTAMANAL

Abonamentul:
Un an 500 Lei. — Șase luni 250 Lei. — Trei luni 125 Lei. — Pentru străinătate un an 900 Lei. — Pentru America 8 Dolari.

Articole și corespondențe
Se adresează **Redacției** Telegraful Român, Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45. — Scrisori nefrancate se refuză. — Articole nepublicate nu se înapoiază.

Prețul inserțiunilor
un șir petit 6 Lei pentru odată, dacă se publică de mai multe ori se dă rabatul cuvenit.

Abonamentele și inserțiunile
se adresează **Administrației** ziarului Telegraful Român, Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45

Pentru o mai strânsă unitate spirituală

Numărul trecut al foii noastre s'a trimis tuturor preoților din mitropolia ardeleană cu îndemnul s'o aboneze, nu pentru neînsemnate motive de ordin financiar, ci pentru restabilirea unei mai vii circulații de idei și de simțiri în cuprinsul organismului spiritual care este mitropolia noastră.

Există înainte o mai deplină și folositoare circulație și unitate sufletească în cadrul Bisericii ortodoxe ardelenne. Preoții din nordul Ardealului erau foști colegi de teologie cu cei dela Brașov și rămăneau în legături duioase atât între olaltă, cât și cu un acelaș centru spiritual dela care se alimenta și se determina gândirea și acțiunea lor în mijlocul poporului, prin aceleași publicații periodice sau cărți. Preoțimea era un aluat unitar răspândit în întreg cuprinsul frământăturii românești din Ardeal, căreia-i inocula acelaș spirit, aceleași aspirații. Prin preoțime se legau părțile imprăștiat ale poporului ardelean, într'o unitate fiecare știind de celelalte și dezvoltându-se astfel conștiința națională. Poporul ardelean evoluia astfel prin preoțimea lui dela starea naturală de popor la cea de națiune.

Astăzi situația se prezintă sub acest raport schimbată și e în mers spre schimbare tot mai mare. Astăzi un preot dintr'o eparhie se simte puțin strein față de unul din altă eparhie. Nu se mai înțeleg atât de ușor. Preocupările, ideile, aspirațiile, amintirile, simpatiile le sunt deosebite, dupăcum sunt deosebiți oamenii și preocupările centrului propriu eparhial de care astăzi un preot atârână sufletește cu exclusivitate și prea unilateral.

Nu e vorba, se înțelege, de deosebiri cari ar contrazice dogma unității Bisericii. În credință, în cult, în organizația canonică, Biserica ortodoxă e de-o impresionantă unitate în toată lumea. E vorba de micile, dar nenumăratele chestiuni de pastorație, de atitudine în fața problemelor pe cari le aduce fiecare zi pe scena actualității, e vorba de ansamblul multilateral și în continuă transformare al vieții preoțești și al vieții poporului și al raporturilor mereu schimbate între ele.

În frământarea aceasta neîntrepută, în care preotul e un factor de extremă importanță în îmbogățirea și precizarea sufletului românesc, preotul se conduce după îndrumările și inspirațiile ce le primește dela centrul eparhial fie pe cale administrativă fie prin cărți și publicații periodice. Și ce mare valoare n'ar avea ca în această lucrare de fiecare zi să vedem preoțimea gândind și manifestându-se cât mai unitar?

S'ar putea obiecționa că acțiunea de infiltrare a spiritului unitar în preoțime e astăzi de competența organelor centrale ale Bisericii ortodoxe române.

Obiecțiunea aceasta ar putea să ne facă, pentru a-și da un temei și mai serios, reproșuri de regionalism. Ni s'ar putea spune că unitatea spirituală trebuie să se facă azi pe țară, nu pe mitropolie.

Preîntâmpinăm această obiecțiune mai întâi cu constatarea că Bucureștii nu fac actual nimic în această direcție. La București nu apare o foaie bisericească utilă pentru viața și atitudinea de fiecare zi a preotului.

În al doilea rând nu e vorba aci de o izolare a mitropoliei, față de orice bună inspirație ce vine dinafara ei și față de acțiunile cari trebuiesc duse în comun. Dar nu e mai puțin adevărat că în cadrul unităților mai extinse sunt firești și necesare unități mai restrânse, mai locale. În cadrul patriarhiei române ființează mitropoliile ca niște unități structurale mai intime, cu tradiții de viață spirituală specifice, datorite în mare parte specificului provinciei sau poporului pe seama căruia ființează.

Nu s'ar putea spune că mitropolia Ardealului este numai o reali-

tate formală, istorică, fără o bază a existenței sale în specificul Ardealului, care aduce în comunitatea românească o notă sufletească proprie, determinată de geografia și de istoria lui. Și ar fi o greșală să se creadă că specificul provinciilor se poate șterge. Sunt neamuri de veacuri unificate politicește, fără ca părțile lor să fie complet identice.

În Ardeal sunt probleme deosebite, este o tradiție bisericească și o rezonanță sufletească a poporului deosebită. Ardealul românesc este o unitate spirituală în cadrul unității românești. Preoțimea, chiagul vieții românești din Ardeal, trebuie să se simtă mai mult decât în anii din urmă una în idei și în faptele ce le are de îndeplinit.

Unitatea poporului n'o pot salva și întări nici prefectii, nici inginerii, nici chiar învățătorii, ci numai preoțimea așa cum e cazul în orice comună, sau în orice suburbie.

Iată pentru ce am dori ca preoțimea întreagă să citească foaia care apare în centrul mitropoliei ardelenne și iată pentru ce sperăm că ierarhia ardeleană va găsi și alte mijloace pentru intensificarea circulației spirituale în cadrul mitropoliei.

Dr. D. STĂNILOAE

Anul Nou în Sibiu

La sărbătorirea Anului Nou, după Sf. Liturghie, autoritățile civile și militare din localitate și un mare număr de intelectuali s'au prezentat la reședința mitropolită în fața I. P. S. Sale mitropolitul Nicolae căruia i-au exprimat călduroase felicitări.

Cu această ocazie a vorbit d. general Gheorghihe Oprescu, comandantul corpului VII armată, d. prefect al județului Dr. N. Regman și dl inspector sanitar general Dr. G. Preda, exprimând înaltul reprezentant al Bisericii naționale din Ardeal urări de spornică activitate în anul ce începe. Tuturor li-a răspuns I. P. S. Sa, în rezumat, următoarele:

Domnule General Comandant,
Domnule Prefect,
Domnule Inspector,
Prea stimați și prea iubiți domni și frași, —

Insofînd cu amintirile ce ne leagă de el, anul, ce cu ziua de ieri s'a scurs în noianul veșniciei, salutăm cu bucurie și întimpinăm cu nădejde anul cel nou în care am intrat.

Mulțumim bunului Dumnezeu pentru toate câte ne-a dat în anul trecut. El n'a fost pentru neam și țară un an rău. Dimpotrivă, în decursul lui am putut încresta silințe și înfăptuiri vrednice de luat în seamă pentru consolidarea țării; un progres mereu crescând al culturii noastre naționale și prin ea a trezirii conștiinței și a misiunii noastre în lume; am însofît cu mare bucurie și încredere jertfele ce s'au făcut și cari, desigur, vor

mai trebui să se facă pentru înzestrarea scumpei noastre armate, care ne garantează patrimoniul național; bisericile noastre sunt din ce în ce mai pline în Dumineci și sărbători, dovadă că s'au întors inimile spre Dumnezeu. Și și în alte privințe suntem în progres.

Dar anul ce a trecut ni-a lăsat și griji. Dupăcum bine a spus dl general comandant, am trecut prin multe crize, învecinate cu primejdia războiului, — și pare-mi-se, ele ne trec ca moștenire pentru anul în care am intrat.

Dar aceste griji, sunt lăsate de Dumnezeu, cu trecând prin'insele să se trezească în conștiințele noastre răspunderea mare ce o avem pentru națiunea noastră și pentru viitorul ei. Și când în sufletul unei națiuni stă trează răspunderea pentru destinul său în lume, atunci acea națiune înfruntă cu bărbăție ori ce-ar veni, și nu poate fi cu nimic îngenunchiată. O astfel de națiune, totdeauna biruiește.

Așa, în fața grijilor moștenite, privim cu încredere în Cel de sus, și în virtuțile neamului, atât de greu încercate în cursul istoriei sale.

Dumnezeu ne-a așezat aci și de două mii de ani ne-a crușat de puhoiul altor neamuri, nu ca să ne piarză, ci ca acum să dăm contribuția noastră pe altarul culturii și al spiritualității universale.

Domnule General Comandant, Vă rog să primiți din partea mea și a Bisericii, urări de bine și de prosperitate pentru anul cel nou în pragul căruia suntem.

Conștiința de jertfă ce strălucește în armata noastră, trebuie să o infiltrați în inima și în gândul fiecărui fiu din poporul nostru.

Domnule prefect, Vă mulțumesc pentru urările ce mi-ați adus de anul nou și Vă rog să credeți, că Biserica se află în sprijinul operei de ordine și progres a statului nostru.

Mulțumesc și dlui Dr. Preda pentru urările aduse din partea turmei mele celei cuvântătoare și Vă rog să credeți, că pentru ea trăiesc, și pentru aceasta stau la locul de Dumnezeu încredințat al păstoririi ei.

Vă rog să primiți toți, mulțumirile cele mai calde și să Vă dea Dumnezeu tuturor ajutorul Său preacînt: în mijlocul familiei, precum și în al marelui familii — a neamului. Dumnezeu să întărească Țara, Tromul, și pe înțeleptul nostru Rege și într'o inimă să zicem: Trăiască Regele!

Reînființarea episcopiei ortodoxe române dela Timișoara. D. Profesor și senator Dr. V. Loichița a adresat în ultima ședință a Senatului o comunicare dlui prim-ministru și dlui ministru al cultelor, în chestiunea reînființării episcopiei noastre dela Timișoara.

Desprindem, din această comunicare, susținută cu puternice argumente, câteva părți.

D. senator Loichița arată că atunci când, în toamna din 1934, Congresul național-bisericesc hotărâse reînființarea vechei episcopii ortodoxe române din Timișoara, n'a făcut altceva decât a răspuns dorinței unanime a românilor bănățeni, concretizată atât în hotărârile tuturor congreselor noastre național-bisericești, cât și în testamentul nemuritorului Mitropolit Șaguna, de a-și avea, în capitala bănățeană, alături de episcopia romano-catolică și de cea sârbească, fortăreața lor bisericească și națională, în mijlocul neamurilor de altă limbă. Soluționarea problemei, de covârșitoare importanță, prin mutarea Episcopiei de Caransebeș din granița Severinului la Timișoara, ar stârni nemulțumirea și protestul întregii suflări grănițarești din Severin. De aceea, pentru mari și superioare interese de neam și de stat, Banatul prin glasul dlui senator, cere ca rezolvirea marelui chestiuni bisericești bănățene să fie îndeplinită, — fără jignirea ortodoxiei noastre de acolo, — prin reînființarea așezământului național-bisericesc la Timișoara; luminile lui se vor aprinde ca să strălucească în lupta de apărare și afirmare a veșniciei noastre dăinuirii în Banatul, ale cărui rane trebuie luate în seamă și vindecate cu frățescă dragoste și înțelegere. Marea și neperitoare ctitorie a reînființării ar incununa, în mod strălucit, opera de guvernare a ori cărei stăpâniri românești.

Comunicarea domnului senator și profesor a făcut impresie deosebit de profundă asupra membrilor maturului corp.

Odiseia unei Pastorale

Semnalând Pastorală pe care a adresat-o episcopatul român din cealaltă strană clerului și poporului unit, nu putem să nu ne exprimăm bucuria că la acțiunea pornită de către episcopatul ortodox împotriva comunismului s'a alăturat și biserica fraților uniți. Lupta împotriva acestui dușman comun al credinței și al neamului trebuie dusă solidar în primul rând de marile și venerabile instituții de temelie ale vieții românești cu tot aparatul lor de propagandă, cu toată forța lor spirituală și divină, cu nemuritoare și echilibrată lor învățătură despre viața socială.

Nu vom avea idea ciudată de-a supune unei analize minuțioase această Pastorală cu scopul de a-i scoate în relief scăderile, așa cum a făcut cu Pastorală dela Sibiu acel Morus dela «Farul Nou» luat în apărare de românii uniți. Suntem conduși de ideea că orice se face în această chestiune sincer și cu suflet, e o contribuție de nedisprețuit pentru scăparea sufletelor de otrava ce vrea să se răspândească.

Am vrea numai să-i arătăm dlui Morus dela Frolo cetire că Pastorală dela Blaj cuprinde și ea anumite părți pe cari le-a criticat Dsa în Pastorală dela Sibiu și nu cuprinde unele din acelea a căror pretinsă lipsă în Pastorală dela Sibiu nu a putut-o tolera D-sa.

Di Morus reproșă Pastorală dela Sibiu îndemnul dat creștinului să divulge pe comuniști organelor publice («să-i arăți paznicilor ordinii din statul nostru») ca pe-o măsură «nicicum potrivită în gura și la îndemâna clerului (nu era vorba numai de cler, viclene Morus! ci mai ales de popor), pentru că la cele din urmă ea înseamnă dezertare și o trădare a sfintei cruci, lăsată în baza jandarmului cu baionetă».

Ori iată că «dezertarea» și «trădarea» aceasta a sfintei cruci o cere și episcopatul unit prin cuvintele: «Să dăm mână de ajutor statului și guvernelor noastre, să se descopere focarele de revoltă, de insurecție incendiară, păzind astfel patrimoniul cel mai scump ce-l avem: civilizația creștină. În felul acesta vom binemerita dela patrie și dela Domnul nostru Iisus Hristos etc.»

Indemnul acesta e drept că e dat în versiunea originală a Pastorală dela Blaj în același limbaj greoi și impropriu în care e ținut textul întreg. Cum să ajute un credincios din

cutare cătun guvernului în formă directă? P. S. Rusu dela Baia Mare sesizând și în această frază greutatea cu care se poate înțelege, a dat-o pe românește spunând în versiunea P. Sale: «Să fim deci cu toții de veghe, să ajutăm cu dragă inimă autoritățile civile care caută să descopere cuiburile de bolșevici, contribuind astfel la păstrarea neștirbită a moștenirii sfinte etc.»

Deci, exact ca în Pastorală ortodoxă. N'o critici dle Morus? N'o va critica dl Morus. Va ști și dânsul — că doar nu va fi chiar din Utopia — că datorită creștinului, conformă și poruncii canoanelor, este să ajute la menținerea rânduielii în Stat divulgând pe ceice seamănă dezordine. Dacă a criticat acest lucru în Pastorală dela Sibiu, a făcut-o... iacă așa, ca să spună un contra când vorbește cineva de care nu-i place.

Di Morus mai reproșă pastoralei dela Sibiu că «nu precizează nici pe departe punctul de vedere al Bisericii creștine în materie de naționalism, familie și proprietate». Il rugăm pe dl Morus să ne arete acest punct de vedere «precis» în Pastorală dela Blaj. Ei bine, nu se amintește în această Pastorală niciodată cuvântul sau ideea de neam. Nu ne îndoiim că aceasta este doctrină «precisă» a catolicismului despre naționalism și suntem siguri că ea îl satisface perfect pe dl Morus care la fel nu vorbește în critica sa de neamul românesc ci de *poporul creștin*. Într'adevăr se vorbește în Pastorală dela Blaj de apărarea civilizației creștine, și odată sau de două ori de patrie (de patrie vorbesc și Evreii!), dar de neam deloc. Se vede că această omisiune sistematică l-a jenat chiar și pe episcopul Rusu și de aceea a introdus în versiunea P. S. Sale într'un loc cuvântul *neam*, iar într'altul pe cel de *Români*.

Pastorală dela Sibiu s'a adresat sentimentului național al poporului atât pentru că o inspira doctrina ortodoxă cât și pentru că nu vrea să nege faptul că astăzi o puternică forță care luptă cu succes împotriva comunismului internațional este sentimentul național. Catolicismul însă fiind tot așa de internațional ca și francmasoneria — de aci alianța recentă și oficioasă cu ea — ca și comunismul, nu putea să opună în acest punct nimic comunismului.

Di Morus dădea ca exemplu în critica sa enciclicele sociale ale papilor Leon XIII și Pius XI, spunând

că e inutil să se adreseze poporului o Pastorală care nu-l învață așa de temeinic și de pe larg ca acelea în chestiunile sociale. Judecând astfel, dl Morus ar putea declara inutilă și Pastorală dela Blaj. Poate că temându-se de dl Morus episcopatul unit n'a spus în Pastorală ce-a dat-o aproape nici un rând propriu, ci vrând să fie «doct» cu orice preț și în orice împrejurări, a înădit o toată din citate lungi, traduse greoiu, încalcit, în fraze chilo-metrice, de-o topică confuză și în cuvinte din manualele scolastice, făcând ceva absolut ininteligibil nu numai pentru popor dar chiar și pentru intelectuali, deși lucrurile ce se spun nu sunt cine știe ce filozofii.

I-se vorbește poporului ca unor studenți dela un seminar de sociologie despre ziarul Arbeiter Zeitung (cu care începe Pastorală), despre Marx, Leibknecht, Vollmar și despre operele lor cu titlu nemțesc, de par'că ar fi niște vecini cu cari stau sătenii noștri toată ziua de vorbă la pârleaz.

Iată cam cum sânt introduși aceștia la cuvânt: «Să fie adevărat ce-ace spune Vollmar (Albert Maria Weiss O. Pr. L. Collin: Apologie du Christianisme Paris Lyon volum VII pg. 100—104)?»

«Derivă doară dela *Bebel* cunoscuta frază»... «Este arhicunoscută și fraza lui Carl Marx (Dr. Anton Klotz: Soziale u.- Kulturelle Probleme der zeit pg. 119)... «Și e cunoscută și fraza lui Liebknecht (Volkstaat 1875)» etc.

Și mai nenorocită e Pastorală aceasta că dând excesiv de multe expresii scurte, tăioase, ce se imprimă ușor minții, din celele le spun comuniștii contra creștinismului, combaterea lor e făcută cu fraze obscure, lungi, absolut ininteligibile, luate din 2 enciclice ale papilor Leon XIII și Pius XI și dintr'una a episcopatului belgian. Dacă ar fi să judecăm valoarea mult laudatelor enciclice papale după pasagiile ce ni se dau în Pastorală ar trebui să ne facem o idee deplorabilă despre ele. Nu le criticăm noi, ci le critică P. S. Rusu care a lăsat din aceste pasagii mai mult de jumătate, restul transformându-le cu totul. Și a dat seama că sunt sau nepotrivite pentru împrejurările dela noi, sau inutile, sau ininteligibile. Va să zică când s'a făcut o încercare de-a se «lumina» poporul românesc cu «înțelepciunea» faimoaselor enciclice, însuși un episcop unit le-a găsit imposibile pentru această funcție. Ce mai zici dle Morus?

De altfel toată Pastorală dela Blaj a avut această tristă soartă. (Noi n'o criticăm, ci întrebăm anumite lu-

cruri pe dl Morus și încercăm să înțelegem soarta tristă a acestei Pastorală). Rând de rând a fost transformată de P. S. Sa Rusu. Cuvintele pedante au fost date pe românește (anihilat=desființat; viață mortificată=viață de jertfire; aberație=scomitură; stigmatizarea exceselor=infierarea lipsei de grijă; o filipică am zice vehementă=o înfruntare mai aspră; enciclica imortală = nemuritoare carte de învățătură; este dezonorabil și nedemn=este necinstit; cu inzistență=cu dinadinsul; seduceri=ispite; proletariat agricol=muncitori de pământ etc. etc.) Numele corifeilor comuniști sunt puse în paranteză, numele de gazete și de opere omise. Dar cum am amintit sunt omise sau transformate pasagiile mari din citatele luate din enciclice, precum și puținele rânduri proprii ale episcopatului unit. Cu creionul roșu al celui mai nemilos dascăl a tăiat, a șters, a făcut prăpăd toată Pastorală dela Blaj, punând un mare și mânios «insuficient» pe această compoziție cleioasă din care episcopul Rusu a văzut că nu se poate înțelege nimic.

Să dăm câteva pasagii omise de P. S. Rusu? Nu știm pe care să-l alegem mai întâi.

Întâi unul din enciclica *Onadragesimo anno* a lui Pius XI: «cele hotărâte prin lege pentru favorizarea câștigurilor federalizate, pe când împărțeau responsabilitatea și restrângeau primejdia de-a face negustorie, au dat prilej la cele mai mari abuzuri. Se poate vedea că datorită de responsabilitate, așa de slăbită în chipul acesta, nu mai face aproape nici o impresie».

Și acum o frază de-a episcopatului, omisă de P. S. Sa Rusu. Ea poate servi ca mostră de felul în care vorbește Pastorală poporului unit:

«Și celce crede că din materie și mișcarea ei, din evoluția tehnică, din puterile de producție derivă conform concepției materialiste a lumii tot ce e spiritual: știința și arta, religia și morala, ca o uriașă suprastructură a ei, acela nu poate decât să ajungă în chip logic la negarea creștinismului etc.»

Suntem siguri că credincioșii s'au lămurit butuc.

Ce tristă impresie face un intelectual desrădăcinat care nu mai știe să vorbească cu poporul său. Ai sentimentul puternic al inutilității existenței și muncii sale. Dar sentimentul acesta e de-o mie de ori mai trist când e provocat de părinții cei mai înalți ai unei Bisericii a cărei misiune doar aceasta este: să lumineze și să mângâie poporul.

FOIȘOARA

Biserica, statul și sectele

În fața fluxului de viață ce țâșnește din conștiințele neviclate, curat românești, se sbate în convulsii epileptice, răujindu-și colții satanici, o propagandă inconștientă a străinilor comuniști, cari doresc introducerea fercirii raiului sovietic pe pământul sfânt ale țării noastre scumpe.

Obiectivul cel mai de temut, pentru triumful cauzei lor, împotriva căruia și-au concentrat toate sforțările diavolești, pentru dărâmare a temeliei sale, este biserica strămoșească. Cheagul ce înlănțuiește într'o singură simțire întreaga suflare românească, — în același ritm de viață spirituală, din care țâșnește izvorul curat de apă cristalină a naționalismului intransigent și eroic, — după planurile internaționale, trebuie cu orice preț alterat.

Biserica propagă prin organele sale iubirea deapropelui, respectul muncii cinștite a semenului, ascultare, supunere și milă, precepte în flagrantă contradicție cu fundamentul anarhic al comunismului sovietic. Dărâmare a temeliei sale prin cari

și cărțile sectare se impune deci, ca o primă condiție în tactica de luptă pentru câștigarea biruinții. Lupta este în curs și se dă între puterea lui Dumnezeu și mama, biserica lui Hristos și porțile iadului, între credința milenară a neamului românesc și marfa de import, de recentă actualitate a bolșevismului.

În această luptă, sectele religioase, cu fanatismul lor bolnăvicios, fac serviciul artileriei comuniste care prin focul de baraj împotriva bisericii și a clerului, pregătesc terenul intrării triumfale (?) a „infanteriei“ internaționale, în trebile obștești ale țării noastre dragi.

Ofensiva deci, nu este îndreptată propriu zis împotriva bisericii, ci în mod indirect împotriva statului național. Biserica este numai pivotul de granit al existenței țării românești și creștine, temelia piramidei mândriei noastre naționale și a jertfelor neprecupețite ale părinților noștri. Odată slăbită temelia piramidei, avariate coardele sentimentelor celor mai nobile a sufletelor creștine și românești, piramida, în vârful căreia se află „crucea mântuitoare“, delăsine se prăbușește și coardele iubirii de neam vor intona imnul morții naționale.

Atunci se vor deschide mormintele eroilor trecutului nostru național, din cursul

veacurilor de restriște, începând dela Decebal, până la cei 800.000 frați de același sânge, jertfiți pe altarul izbăvirii din tot atâtea robii egiptene, și ne va cere cu răsbunare, să le dăm seama despre păstrarea nevicată a patrimoniului sacru, simbolizat în unitatea națională, pentru care ei și-au jertfit ce au avut mai scump pe acest pământ, viața chiar.

Primejdia este iminentă, și nu trebuie diminuate proporțiile. Am face politica struțului, dacă am mai umbla cu formule lipsite de senz și conținut. Insuși oficiosul guvernului „Viitorul“ într'un articol de fond recunoaște existența comunismului în țara noastră, prin cuvintele: „Avem bolșevism cum au multe state și voim să ne apărăm de această maladie prin toate mijloacele de care dispunem“, (26 August 1936).

Semnalul de alarmă a primejdiei deci, este dat de cei competenți a cunoaște și recunoaște balanța opiniilor politice și a mersului curenților religioase, iar mijloacele de care dispunem sunt suficiente pentru stăvilirea răului. Conștiințele zdrobitoarei majorități a neamului nostru sunt încă în aceeași „tabără“, a sfintei izbăviri prin legea strămoșească.

Ne mai rămâne punerea în practică a adevărului etern, că mai ușor e să previi

decât să combați o maladie.

Pe teatrul operațiilor tactice de luptă în fruntea grosului coloanei se află avangarda, care sondează și pregătește terenul. Avangarda comunismului sunt sectele religioase, care în Rusia țaristă, cu mulți ani înaintea deslănțuirii războiului mondial, au lărămițat în diferite grupări religioase cu caracter sectar colosul rus, pentru că în haosul vieții spirituale a desechilibrului religios să poată opera nestingheriți pescuitorii în ape turburi, agenții comuniști.

În România, cu o repeziciune fulgerătoare s'au răspândit sectele, fără a fi prea mult molestate în avântul lor de expansiune de către autoritățile competente. Statul, a cărui soartă și viitor este pus în cumpăna existenței, a tolerat cu prea multă nepăsare propaganda sectaro-comunistă, făcută prin broșuri ruterdorfiene și ruseliene. Sub masca „libertății conștiinții“ s'au bucurat toți agenții gras plătiți de nucleele sectare cu dublu scop, religios și politic, de mobilitate fără stavilă, în răspândirea broșurilor cu rețete toxice pentru vînderea ranelor sufletescii. Și în drumul lor nefast au lăsat nucleele de sămânță otrăvitoare, împotriva cărora astăzi luptă preoțimea noastră, fără a fi secundată de

Probleme-Recensii-Comentarii

Conferințele preoțești sânt adesea vărate bucurii duhovnicești pentru preoțimea tractului *Târnava Mare*.

În conferință, ținută în toamnă, după slujba religioasă, preoțimea a trecut în sala de ședințe a primăriei orașului *Dumbrăveni* unde s'a ținut conferința.

Sânt prezenți toți preoții tractului. La ora 9 a. m. Părintele protopop *I. Drăgolea* deschide ședința, vorbind despre „pericolul, ce-l prezintă pentru biserică și stat, comunismul și coalițele lui: sectele religioase, precum și despre mijloacele cele mai potrivite pentru combaterea lor”.

Urmează: „Acțiunea catolicismului unguesc și a sf. Scaun, în România” de Prof. O. Ghibu, dare de seamă prezentată verbal de Păr. *Russu*; „Pedagogia creștină ort., de Păr. M. Bulacu”, dare de seamă de Păr. *V. Corbeanu*. C. Sa într'o succintă expunere, scoate în evidență părțile esențiale ale lucrării părintelui M. Bulacu, de real folos pedagogului și preotului catihet, chemat să formeze sufletul copilului.

Lucrările au stârnit interesante discuții la care iau parte: Păr. Protopop și preoții: T. Radu, I. Russu, I. Filip, M. Medesean, I. Cantor.

Cu privire la contribuția preoțimii la Fondul Căminului preoțesc dela *Bazna* fiecare preot din tract consimte să contribuie cu obolul său la ridicarea căminului menit să adăpostească pe frații preoți în căutarea sănătății.

„Este contradicție între felul cum conține mântuirea sf. Apostol Pavel, în ep. c. Rom., și Sf. Apostol Iacob?” Conferință susținută de Păr. *I. Cantor*. C. Sa pune față'n față concepția despre mântuire a celor doi sf. Apostoli, dovedind că nu este nici-un fel de deosebire dogmatică între unul și celalalt. Sf. Apostol Pavel, în ep. către Romani, pune problema mântuirii în domeniul creștin în raport cu legea veche, de-aici accentuarea Apost.: „nu ne îndreptăm prin credință, fără faptele legii”. (Romani, 3, 28).

Sf. Apostol Iacob în ep. sa tratează problema mântuirii numai în domeniul creștin. Iacob nu contestă creștinilor acest fel de credință proprie. Însă, această credință singură nu poate mântui; ca să ne mântuim, trebuie să fie împreună cu fapte bune: «Credință fără fapte este moartă». (Iacob 2, 26).

La discuție iau parte mai mulți preoți.

„Metodele cele mai potrivite pentru readucerea la ortodoxie a uniților”.

puterea executivă în măsura trebuincioasă pentru oprirea cu desăvârșire a elanului sectaro-comunist.

De multe-ori a fost făcută preoțimea responsabilă pentru răspândirea sectelor în o așa măsură neobișnuită, obiectându-se că nu răspunde cu destulă răvnă chemării sale științe. Dar preoțimea în toate timpurile și-a îndeplinit cu demnitate și sârguință datorițele împreună cu păstoria sufletelor credincioșilor. Mai ales în prezent, când pentru educația și selecția elementelor valoroase ale clerului se pune atâta răvnă, acuza nu poate avea teme real.

Prorocii mincinoși lucrează subversiv și din interes material, pentru filtrarea în sufletele inofensive a doctrinei sectare. Unde interesul primează, acolo toată elocința și puterea de convingere rămân fără efect. Acolo numai puterea executivă, statul, poate și este în drept să intervină cu toată energia și autoritatea sa. O administrație hotărâtă și neșovăelnică în acest caz poate săvârși minuni. Dovadă elocventă este problema stillismului în Moldova și Basarabia. Până când organele administrative, judecătorești și armata nu au intervenit cu hotărâre, preoțimea a rămas neputincioasă în fața mulțimii fanatizate de codițele topoarelor comuniste. Astăzi, rana deschisă a stillismului din trupul neprihănit al bisericii ortodoxe, este în curs de lichidare.

conferință de Păr. *T. Radu*, care face o impresionantă expunere a împrejurărilor istorice în care s'a făcut unirea.

Cu privire la fondul de pensuni se votează o moțiune, prin care se cere înscrierea preoțimii din Ardeal la Casa Generală de pensii a statului în condiții egale cu funcționarii publici.

Asistent

Program misionar — a dezvoltat în ziua de 21 Noemvrie 1936, la sfânta sărbătoare Intrarea în Biserică, cercul religios Nr. 1 din protopopiatul Sibiu, în parohia *Ruscior*, jud. Sibiu.

Trei din preoții celor 5 parohii ale cercului, și anume Păr. *Nicolae Topolog* din Turnișor, Păr. *Ioan Știrbeț* din Șura mare și Păr. *Gheorghe Neagoș* din Ruscior au fost prezenți, deși timpul nu prea era favorabil deplasării.

Biserica din această parohie, curată și frumos pictată, era plină de mulțimea credincioșilor, veniți să asculte sf. slujbă și predicile pline de zidire duhovnicească, rostite la această ocazie.

După slujirea Vecerniei și sfințirea apei (Sfeștania) părintele *Nicolae Topolog* a rostit o predică aleasă despre însemnătatea sărbătorii și rolul femeii în familie ca soție și mamă.

Păr. *Ioan Știrbeț* a rostit apoi o cuvântare plină de duh și povăț creștinească, arătând rostul bisericii noastre ortodoxe în viața neamului, precum și în viața individuală a fiecărui om. În fața pericolului comunist, care distruge biserici și națiuni, — de exemplu în Rusia și recent în Spania, — a pericolului sectar care vrea să-ne desbina, îndeamnă credincioșii a ține la această biserică și a o cerceta regulat.

După cuvântul de caldă mulțumire al părintelui *Gh. Neagoș* din loc, adresat în numele Sf. Sale și a credincioșilor, preoților participanți, cari au prilejuit prin prezența și cuvântul lor, atâta dar duhovnicesc, programul s'a terminat lăsând o atmosferă de învioreare creștinească.

A urmat apoi conferința intimă în care s'a stabilit ca întrunirea următoare a cercului să se țină în Dumineca din 29 Noemvrie în parohia Turnișor, după care fiecare preot a plecat la ale sale.

În numita Duminecă la ora 9 a. m. toți cei trei preoți participanți la cercul din Ruscior au fost prezenți la Turnișor, unde s'a început sf. Slujbă a Utreniei și sf. Liturghie. Se observă din nou absența acelorasi preoți ca și în trecut. La priceasnă predică părintele

Și în combarea celorlalte secte, fără intervenția factorilor competenți, cari dispun de mijloace potrivite împrejurărilor, răvna preoțimii în combaterea lor rămâne fără rezultatul dorit. Numai prin o armonioasă colaborare a preoțimii cu armata, cu justiția și administrația, se poate smulge din rădăcina răul sectaro-comunist, care vegetează parazit pe trupul încă plâpând al țării noastre scumpe.

Dăm semnalul de alarmă, până când nu-i târziu. Strigăm ca să fim auziți, că zeul „Moloh” și-a deschis gura pentru a înghiți strădania jertfelor milenare ale eroilor neamului.

Preoțimea va fi în toate timpurile la înălțimea chemării sale științe. Ea va aduce la nevoie și suprema jertfă, dacă o soarte vitregă îi va pecetlui destinul. Dar martiriul nu o va abate de pe linia marilor mandamente naționaliste și creștine. Deci nu e vorba de preoțime și ocrotirea ei, când autoritățile laice intervin deparazitând viața național-religioasă prin stărpirea nucleelor sectaro-comuniste. Aceasta deparazitare se impune a fi săvârșită instantaneu, cu energie, fermitate și hotărâre, pentru viitorul neamului românesc, pentru înflorirea țării noastre dragi, pentru bunăstarea sfintelor lui Dumnezeu biserici și pentru vremi cu pace...

Pr. Coriolan Drăgan

Gheorghe Neagoș în legătură cu Evanghelia zilei Luca cap. 18, v. 18, despre viața veșnică și modul de trăi pentru dobândirea ei. A arătat mai departe diferitele piedeci cari se pun în calea creștinului și cari îl împiedică dela câștigarea vieții veșnice.

La sfârșitul sf. Liturghii Păr. *Ioan Știrbeț* rostește o cuvântare în felul celei rostite la Ruscior, încheind apoi Păr. *Nic. Topolog* prin vorbirea de mulțumită fraților preoți cari au ostent pentru a procura credincioșilor din parohia Sf. Sale clipe de neuitată bucurii duhovnicești.

Pr. I. Șt.

Conferință preoțească. — Preoții din protopopiatul Sf. *Gheorghe* s'au strâns în conferință preoțească în 19 Dec. 1936.

Variată le este pastorația și presărată le este calea cu spini în meleagurile secuizate, — dar slujitorii altarului s'au arătat, și de data aceasta, tot mai zeloși, mai pricepuți și mai plini de vlagă în tot ce s'a discutat în conferință.

De prisos să amintim că varietatea terenului de muncă și apostolatul național și bisericesc pe care-l prestează acești preoți, îi scoate din făgașul pastorației obișnuite și îi așează în rândul martirilor sufletești, în jurul cărora se învârtă întreaga viață națională, culturală și biserică din acest ținut al țării.

Cine nu cunoaște activitatea părintelui protopop *Nistor* din Sf. *Gheorghe*? — Și, dupăcum este capul, așa sânt și membrele. Dupăcum este șeful tractului, așa, sânt și preoții cari până la unul sânt convinși că prestația lor nu este carieră, ci este misiune.

Preoțimea aceasta care de multeori își schimbă graiul pentru a fi înțeleasă de românii păstoriți, a plecat în misiunea sa cu gândul: să fie lumina care se mistuie arzând între pământ și cer, să fie glasul care vorbește cu oamenii despre Dumnezeu.

După sfânta slujbă, părintele protopop *Aurel Nistor* deschide ședința arătând preoțimii că jertfa depusă până acum e încununată de succese respectabile, iar conducătorii statului nostru apreciază după cuviință străduințele acestei preoții acordându-i concursul în marea operă națională ce o săvârșește.

Tot ceea ce s'a discutat apoi, convergează cu spiritul timpului. Părintele *Pavel Vițelariu* din Hăghig și *Virgil Dancu* din Micfalău, fac o prețioasă dare de seamă asupra lucrării părintelui *Șt. Meteș*, «Mănăstirile românești», privindu-o fiecare sub alt unghi de vedere: unul din punct de vedere al organizării mănăstirești, celalalt a arătat rolul național ce l-au avut mănăstirile în viața românilor de dincoace de Carpați.

Părintele *Ilie Păștină* din Vâlcele a dezvoltat o bună conferință asupra «Organizării cercurilor pastorale». Subiectul a fost tratat cu multă competență, de venerabilul păstor *Păștină*, care bazându-se pe anii lungi de pastorație, ni-a dat tot ce a putut mai bun pentru a ne orienta cum să procedăm în cele pastorale aici în așa zisa secuime.

Impresia lăsată asupra preoțimii prin această conferință a dat prilejul părintelui *Nicodim Belea* din Belini să facă juste aprecieri asupra modului de organizare a cercurilor pastorale cu specială privire la situația noastră. A privit lucrurile punct de punct, accentuând serviciul în sobor și solidaritatea preoțimii împotriva dușmanilor de tot felul ai Bisericii.

Conferința a încheiat-o P. C. părinte protopop *Aurel Nistor* îndemnând preoțimea să fie și pe mai departe «tuturor toate», aici și pretutindeni.

Din județul Treiscaune. — Sânt rare ocaziile când, în cadrele vieții culturale și bisericesti din apusul județului Treiscaune, nu se fie amintit și numele părintelui *Nicodim Belea* din Belini, care atât dânsul, cât și soția sa, și-au închinat viața numai bisericii și neamului.

Așa și la Crăciunul din 1936, în comuna Belini, cercul „Astra”, cu concursul

Reuniunii femeilor ortodoxe din localitate, a dat un festival artistic dintre cele mai reușite.

Corul mixt, al celor două societăți, condus de mult apreciată dnă *Minodora Belea*, a arătat nivelul și progresul pe care l-au putut atinge în ultimii 3 ani românii maghiarizați din Belini.

Cântecele populare și colindele, executate cu măiestrie de vocile de țărani, au lăsat impresie adâncă, dând întregului program tradiționalismul specific poporului român.

S'au executat, în cadrele programului, pe lângă piese teatrale potrivite, și diferite dansuri naționale, instruite de dsoara Inv. *Maria Păcuraru*, care nu stă departe — ca alții — de mișcările culturale din comună. Largă bunăvoință a manifestat și notarul comunei, dl *Gheorghe Birț*, care a dat tot concursul la reușita serbării.

Coresp.

Cercul preoțesc Chișcădaga, prot. *Deva*, a ținut în toamna și eara anului expirat 1936, mai multe conferințe pastorale, și anume în parohiile: *Fornadia*, în filia *Buruene* și în filia *Mintia*,

La sfintele Liturghii, după priceasnă, 'au rostit, în toate aceste locuri, predici cu tâlmăcirea sfintei evanghelii pe înțelesul ascultătorilor. Au predicat Cucernicii preoți: *L. Lazăr*, *P. Aslău*, *Ar. Munteanu* și *Al. Vâjdea*.

Subiectele cuvântărilor au fost: Înțelesul celor 9 puncte din predica de pe munte a Mântuitorului, Rătăcirea sectarilor Supunere față de autorități, Iubirea creșt, nească, Doctorul sufletelor și al trupurilor (stăruindu-se asupra celui mai bun leac pentru alinarea suferințelor sufletești: asupra rugăciunii).

Intr'o ședință intimă, Păr. *Al. Vâjdea* Chișcădaga, a ținut o conferință despre: Modul de predare a religiei în școala primară, improspătându-ne cu acest prilej, cunoștințele pedagogice-catichetice dobândite în școală și înfățișând metodele mai nouă în predarea acestui obiect de învățământ.

Pr. L. L.

Omul politic și apolitic

Peste câteva luni, la 2 Iulie 1937, se împlinesc zece ani, decând înțeleptul român și bunul ortodox, ctitor și ocrotitor de așezăminte culturale și bisericesti, Dr. *Ioan Mihu*, a încetat din viață în Orăștie.

Neamul nostru ardelenesc, care nu uită, i-a apreciat și-i apreciază, după vrednicie, marea personalitate a celui ce a fost, timp de patru decenii, membru fruntaș în corporațiile noastre bisericesti, notar al conferențelor politice dela 1884—1892, — în epoca prigonirilor prea cunoscute, — și în același timp membru în comitetul partidului național din Transilvania și Ungaria veche.

Timpul nu este atât de întunecat și îndepărtat ca să nu mai știm care a fost partea de contribuție adusă de *Ioan Mihu* în luptele politice ale Ardealului, — de idealistul realist, care a luat parte la bucuria succeselor, ca și la durerea înfrângerilor îndurate, când judecata lui sobră era dintre cele mai binevenite. El recomanda cumpătare pentru cei temerari și hotărâre și curaj pentru cei șovăelnici.

Cine nu-și aduce aminte, că în ajunul de-a se face un pas politic privitor la situația românilor din Ardeal, era totdeauna consultat „Oracolul românesc dela *Vinerea*”... Și ceea ce spunea, ca și ceea ce făcea el, se dovedeau a fi temelii de propășire a neamului nostru pe toate rețelele vieții publice din această țară. Concepția lui în materie politică era ca noi, ardelenii, urmărind să dobândim drepturile ce ni se cuvin, avem să dezvoltăm și să consolidăm viața culturală, morală și economică a poporului nostru.

Acestei concepții i-a rămas credincios toată viața celce a fost *Ioan Mihu*; — înfăptuirile lui se bucură de cea mai recunoscutoare amintire în sufletele posterității din această parte a țării întregite, care, desigur, va mai avea prilejuri să se manifesteze așa cum merită „comemorarea unui ardelean cuminte”.

Tocmai din motivele, ce le menționăm aici, ne cuprindem nu puțină mirare, când în seriosul ziar *Neamul Românesc* (în numărul din 31 Dec. 1936), sub titlul „Comemorarea unui ardelean cuminte”, se afirmă că altă soartă ar fi meritat dela nație memoria sa, și că „*Mihu* n'a fost părtaș la desfășurarea activității politice a comitetului național”.

În realitate, Ioan Mihi nu era agitat pasionat al primelor giruri în luptele politice, nu făcea politică militantă, era însă «oracolul» consultat de comitetul național și în permanent contact și deplină solidaritate cu acest comitet din vechea Ungarie și Ardeal.

Ziarul *Neamul Românesc* emite, cel dintâi, părerea că „Zadarnic se caută în începuturile lui de tratative — ale lui Ioan Mihi — cu Tisza să se desprindă un om politic cum, trebuie s'o spunem, el — Ioan Mihi — n'a fost”.

Dacă „ardeleanul cuminte”, — în vremea de după răsboi „solitarul dela Vinerea”, — a fost lipsit de aptitudine politică, cu ce fel de aptitudine vor fi fost înzestrați ceilalți membri ai comitetului, cari au lucrat în înțelegere și în strânsă colaborare cu colegul lor de lângă Orăștie... Au fost ei politici, sau tot politici? — Ori poate, aceasta n'are rost să se știe?

N'a avut Ioan Mihi absolut nici un talent de politician. — asta da!

Dar, că a fost apolitic, adică incapabil de a da direcție politică și a conduce, rămâne o părere greșită și răsleață. Ioan Mihi a fost, în felul său, una dintre marcatele figuri politice în Ardealul de sub oblăduirea oficialității ungare.

Peste puțin timp credem că se vor publica memoriile neuitatului Dr. Ioan Mihi și atunci se va vedea în mod autentic rolul pe care acest bărbat l-a avut în luptele politice din Ardeal.

Sărbătoarea Botezului Domnului s'a desfășurat în Sibiu cu solemnitatea obișnuită.

S'a săvârșit, în catedrala mitropolitană, sf. Liturghie de un sobor de preoți, în frunte cu P. S. Arhiepiscop-vicar Vasile și în prezența I. P. Sfințitului Mitropolit Nicolae, a dlor generali și ofițeri superiori din garnizoană sub conducerea dlui general comandant de corp Gheorghe Opreșcu, precum și a reprezentanților autorităților civile și a unui mare număr de alți credincioși. Răspunsurile liturgice le-a dat corul mixt al catedralei sub maeștră dirigență a p. prof. I. r. T. Popovici.

Marea procesiune pornită dela catedrală s'a îndreptat spre Piața Regele Ferdinand I, unde I. P. S. Mitropolit a făcut sfințirea apei și a botezat numeroasa obște creștinească. Piața și străzile Sibiului erau pavoazate, trupele au dat onorul, ear în fața tribunei din piață, împodobită cu brazi, se înălțau cele 3 cruci de ghiață.

După stropirea cu apă sfințită, publicul s'a înapoiat la biserică, unde înaltul ierarh, terminându-se slujba religioasă, a împărțit anafora și a dat credincioșilor binecuvântarea arhierescă.

† Pr. Ioan Brânzea

Vestea încetării din viață a tânărului și însușitului profesor Preot IOAN BRÂNZEĂ ne-a venit Duminecă lăsându-ne înmărmuriți. Nu știam că e bolnav, îl știam în floarea vârstei celor 32 de ani, ne-am fi așteptat la orice, numai la lovitură aceasta nu.

Biserica noastră perde în el un apostol neobosit al cuvântului dumnezeesc răspândit cu elan, cu dragoste, cu un entuziasm admirabil, aproape naiv. Liceul «Andrei Șaguna» e părăsit de catehetul pretin al copiilor, animator al adolescenților în direcțiile sfinte ale vieții. Viața liturgică brașoveană perde pe dirigințele noastre de coruri, care începea să se lanseze promițător în regiunile de azur al inspirațiilor și compozițiilor originale. În sfârșit familia, pretinii, colegii și toți cei ce l-au cunoscut rămân fără apropierea unui suflet ales, încălzit de cea mai sinceră și jertfelnică dragoste.

Era reconfortant să stai în preajma lui, să-ți vorbească cu o convingere de copil și cu belșug de cuvinte despre misiunea sfântă a preoției, despre planurile sale misionare. Optimismul lui, neproblematizat de nici o ezitare, de nici o îndoielă, nu vedea pedici, nu vedea decât ca binecuvântate vrilejuri de biruințe sigure în tuncimile și adversitățile vieții.

Emana din făptura lui o forță care îmbrăca în trandafiriu realitățile nu numai pentru el, ci și pentru cei cu cari sta de vorbă. Așa cum o floare, cu toată gingașia și distincția ei, și fără nici o încordare, răspândește în juru-i un parfum care face viața frumoasă.

N'ași fi putut crede că sub spontaneitatea aceasta a vieții optimiste pân-dește gata să-și arete forța nimicitoare, agentul morții.

Dumnezeu să odihnească sufletul curat, activ, de-o elementară credință a pretinului Brânzea în corturile fericite, în câmpiile senine și trandafirii ale dreptilor, cari i-se potrivesc atât de minunat.

Dr. D. Stăniloae

Serbarea Cărciunului la spitalele din Sibiu

Creștineștile datini de Crăciun sânt izvor de bucurie și de mângâiere pentru toți, și mai întâi pentru copii. Bucuria lor se răsfrânge asupra celor mai în vârstă, cari poate și ei au făcut odinioară parte dintre colindătorii pe la casele creștinilor, vestindu-le pe Hristos cel născut în peștera din Vitileemul Iudeii, pentru a noastră izbăvire din legăturile morții.

Conform tradiției, și în anul acesta conducătorii spitalului militar din Sibiu au făcut părtași pe bolnavi de înălțătoarele datini de Crăciun. Un festival s'a ținut în 23 Decembrie 1936 în sala de festivități a spitalului, unde au luat parte dl general Opreșcu, comandantul corpului VII de armată, dl general medic Dr. I. Manea, corpul sanitar al spitalului ș. a.

După colinde executate de corul studenților teologi, condus de studentul Teofil Doctor, a urmat cuvântarea părintelui protopop Serafin despre Nașterea Mântuitorului, izvor de bucurie la toată lumea. Incadrată în recitarea de poezii cu conținut de Crăciun și colinde, a urmat cuvântul dlui Locot. col. Dr. N. Capitanovici, șeful spitalului, care a adus salutul său tuturor celor care au asistat la serbare, îndeosebi dlui General Comandant, care a ținut în răspuns să-și arete mulțumirea pentru felul cum sânt tratați bolnavii spitalului.

Serbarea s'a încheiat cu împărțirea darurilor de Crăciun pentru bolnavi.

O serbare de Crăciun nu mai puțin frumoasă și reușită s'a ținut la spitalul de boli mintale din Sibiu, organizată de vrednicii conducători ai spitalului, dnii Dr. Gh. Preda și Dr. L. Ionaș. Corul studenților teologi și-a dat și acolo concursul său prețios. P. D.

INFORMAȚIUNI

Distincțiuni. I. P. S. Sa Mitropolitul nostru Nicolae apreciind activitatea pe teren pastoral, cultural și didactic și bunele servicii aduse bisericii de unii membri ai clerului, a acordat din prilejul Anului nou dreptul pe a purta brâu roșu următorilor: Presbiteri Dr. Nicolae Neaga și Dr. Iosif Hradil, prof. la Acad. teol. „Andreiană” din Sibiu; diaconilor: Ioan Circov dela biserica catedrală și Dumitru Călugăr, catihet și profesor la Școala de cântăreți, și preoților: Aurel Gabor din Sămbăta de jos (prot. Făgăraș), Ioan Micu din Cristian (prot. Bran) și Partenie Colhon din Laz (prot. Sebeș). Sincere felicitări!

Alegere de protopresbiter. În 28 Decembrie 1936 s'a întrunit în Geoagiu adunarea protopopească pentru alegerea de protopresbiter al protopopiatului Geoagiului sub prezidiul comisariatului consistorial Ioan Moța. Au fost prezenți 48 membri. Preotul Teodor Glodeau din Geoagiu-Joseni a întrunit 37 voturi, iar preotul Inocențiu Tiruța din Uroiș 11 voturi.

O sută de ani implinindu-se de când s'a clădit școala primară atunci confesională — astăzi de stat — din frunța comună Rășinari, în a treia zi a Crăciunului rășinării au comemorat istoric moment. După sf. Liturghie s'a slujit, în biserică cea mare a satului, un parastas întru pomnirea răposaților dascăli ai școlii. Parastasul a fost slujit de P. C. p. protopop Em. Cioran și C. preoți locali Lungu și Broțe. Între ora 3 și 6, după amiază, s'a desfășurat la căminul cultural al Rășinarului un bogat program al serbării centenare, care a fost deschis prin cuvântul învățătorului director al școlii, dl Bucur Sasu; în numele școlii „A. Șaguna” din Sibiu a vorbit directorul ei, dl I. Sandu; cuvinte

frumoase și cu tâlc mai rostesc: dl revizor școlar I. Dragomir, dl inv. P. Olariu și P. C. părinte protopop Em. Cioran. — Urmează ca, la sărbătoarea Bunei vestiri din 1937, când se împlinește un veac dela sfințirea actualei clădiri școlare, să se pună temeliea unui nou edificiu de cultură în Rășinari.

„Legea Românească”, foaia eparială dela Oradea, a trecut dela Anul nou sub conducerea P. C. S. Dr. Ștefan Muntean, rectorul Academiei teologice din Oradea. Urâm distinsului nou redactor activitate spornică în noua calitate, iar „Legii Românești” ani de glorie publicistică.

Sfințire. În apropierea Castelului Peleşor dela Sinaia s'a făcut, în 31 Decembrie 1936, sfințirea bisericiuței de lemn, adusă din comuna Maiorești, ținutul Maramurășului. În schimbul bisericiuței, cu vechime istorică de 360 de ani, M. S. Regele Carol II a dăruit banii și materialul necesar pentru a se clădi în acea comună un nou locaș de închinăciune. Slujba religioasă a sfințirii la Sinaia a făcut-o, în prezența Suveranului, I. P. S. Patriarh Miron, înconjurat de un sobor de preoți. Actul de ctitorie spune, că această biserică, pe cât de modestă, pe atât de însemnată pentru cultură și pentru credința strămoșească, a fost depusă aici în semn de admirare și recunoștință pentru rolul ce l-a avut.

Act de mulțămire. Oficiul parohial ort. rom. din I. G. Duca (Cristur) aduce recunoscătoare mulțumiri Reuniunii Femeilor Ortodoxe din parohie, pentru serbătoria culturală dată în această eamnă, în folosul zidirii bisericii, când s'a dăruit epitropiei noastre suma realizată de peste 12.000 Lei. Mulțumim în special doamnelor inv. Patrița Radu și Natalia Poștioiu. — Pr. Simion Radu.

ȘTIRI LOCALE

Conferință publică se ține în 10 Ianuar c. Duminecă, la ora 6 seara, în sala prefecturii județene. Conferințiază dna Tantz Budisteanu, societară a Asociației conferențiarilor și oratorilor din Paris. Subiectul conferinței e dintre cele mai interesante: Femei de odinioară, și femei de astăzi.

Predică în catedrala din Sibiu, Duminecă 10 Ianuarie 1937 va predica Pr. asesor Tr. Scorobej.

O reușită serbare tradițională a aranjat vechea și vrednică „Reuniune a Meseriașilor Români” din Sibiu în ziua I de Crăciun. S'a remarcat și deasdată, în piesele teatrale reprezentate, talentul de autentic artist al dlui Axente, care ar face cinste celei mai pretențioase scene.

Institutul de credit fonciar din Sibiu

Se aduce la cunoștința generală, că consiliul de administrație a hotărât în ședința din 29 Decembrie 1936 să plătească creditorilor cuprinși în aranjamentul, conform art. 52 din legea conversiunii, a patra rată în mărime de 4%.

Institutul de credit fonciar din Sibiu

Nr. 1 1—1

Nr. 1/1937

(1) 1—1

Publicațiune

Consiliul parohial ort. român din Drăușeni, tractul Cohalmului, nefiind mulțumit cu licitația întâia din 28 Decembrie 1936, publică o a doua licitație publică cu oferte închise, darea în întreprindere prin licitație petru zidirea bisericeii ortodoxe române conform divisului și planului aprobat de Veneratul Consiliu Arhiepiscopesc sub Nr. 8936 din 6 Noembrie 1936, și dacă nici o a doua licitație nu întrunește condițiile cerute, care se fixează pe 25 Ianuarie 1937 ora 11 a. m., o a treia licitație prin aceasta se declară publicată pe 28 Ianuarie 1937 ora 11 a. m. când se va aranja prin bună învoială cu consiliul parohial, în caz că nu sânt mai multe oferte darea în întreprindere a zidirii bisericeii.

Planul și devizul și caetul de sarcini se pot vedea la oficiul parohial ort. rom. în orice zi de lucru.

Domnii antreprenori vor avea a depune ofertele scrise și sigilate cel mai târziu până înainte de începerea licitației, care se va ținea după data de sus.

Drăușeni, din ședința consiliului parohial ținută la 3 Ianuarie 1937.

Oficiul parohial ort. rom.
D. Șica, paroh președinte

Nr. 477/1936

[64] 2—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de cl. II Balșa cu filia Galbina, protopopiatul Geoagiu, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima apariție în Telegraful Român.

Venitele împreunate cu acest post:

1. Întregirea saiarului dela stat.
2. Sesiune parohială: a. Grădină cca 2 jugăre. Folosirea cimiterului în proporție de 2/3 față de 1/3, care o folosește cantorul și crâșnicul.

3. Sâmbrie: Dela familiile mai înstărite 11 cupe [cca 15 litre] grâu, iar dela cele mai puțin avute 11 cupe cu curuz [porumb] sfărâmat.

4. Locuință în natură [casă parohială absolut în].

5. Stola obișnuită în protopopiat
Concurenții își vor înainta în termen cererile de concurs, însoțite de actele necesare, anexând și cuvenita autorizație a Preaven. Consiliu Arhiepiscopesc spre a putea concura.

Apoi cu aprobarea oficiului protopopesc se vor putea prezenta în parohie spre a face cunoștință cu poporul și cu referințele locale.

Oficiul protopopesc ort. rom. al Geoagiului în înțelegere cu consiliul parohial.

Geoagiu, la 8 Decembrie 1936.

Inocențiu Tiruța
adm. protopopesc.

Nr. 425—936

(62) 3—3

Concurs din oficiu

Pentru întregirea parohiei vacante de cl. III-a Lăpușul inferior cu filia Ohaba, din protopopiatul Dobra, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima apariție în Telegraful Român.

Retribuțiunile împreunate cu acest post sânt:

1. Salar dela stat.
2. Sesiune parohială, dela materă 18 jug. cad., ear la filie 2-5 jug.
3. Locuință în casa parohială, încă nu deplin terminată.
4. Adăul obișnuit în bucate.
5. Stola stabilită în toate parohiile tractului.

Petițiile de concurs, cu documentele necesare și încuviințarea de candidare dela Consiliul arhiepiscopesc se vor înainta în termen oficiului protopopesc în Dobra, ear prezentarea în parohie se face cu avizul protopopului.

Sibiu, din ședința bisericească dela 15 Decembrie 1936.

Consiliul Arhiepiscopesc

Nr. 297 - 1936

(63) 3—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de cl. III-a Mada, din protopopiatul Geoagiului, se publică concurs cu termen de 30 de zile dela prima apariție în Telegraful Român.

Venitele împreunate cu acest post:

1. Salarul dela stat, conform coalei B.
2. Locuință.
3. 8 jug. ca t. seiune parohială.
4. 2 (doi) dcl. porumb cu tului de ficare casă.
5. Stola obișnuită în protopopiat.

Reflectanții la acest post vor înainta cererile de concurs, însoțite de actele necesare, oficiului protopopesc al Geoagiului, în termenul prescrist, având a înainta și autorizația P. V. C. Arhiepiscopesc de a putea candida la această parohie. Cu încuviințarea oficiului protopopesc, candidații se vor putea prezenta în una din Dumineci ori sărbători în parohie spre a face cunoștință cu poporul și cu referințele locale.

Oficiul protopopesc ortodox român al Geoagiului în înțelegere cu consiliul parohial.

Geoagiu, la 31 Octomvrie 1936.

Inocențiu Tiruța
adm. protopopesc

Au apărut următoarele compoziții muzicale de Timotei Popovici:

1. Cântările liturgiei

pentru voci mixte
ediție nouă primentă și îmbogățită. Un exemplar legat frumos Lei 200—

2. Cântările liturgiei

pentru 3 voci egale
ediția V-a. Un exemplar legat frumos Lei 100—
De vânzare la Librăria Arhidiecezană Sibiu